

Porți reale, porți false

Marți, 31 octombrie 2006

Gili Cârstea

Domnul ne-a spus că poarta care duce la viață este îngustă, și că puțini o găsesc spre a intra pe ea (Mat 7:13-14).

Cine a stabilit să fie așa? Este poarta aceasta îngustă prin natura ei, și nici chiar bunul Dumnezeu nu o poate lărgi, deci ne resemnăm și sperăm să o găsim cumva? A făcut-o Dumnezeu intenționat și premeditat îngustă, spre a selecta o anumită cremă a societății, o elită rafinată și sofisticată cu care să populeze noul pământ, un fel de rasă ariană duhovnicească? Poate mai există un alt motiv?

La fel, ni s-a spus în același pasaj că poarta spre pierzare este largă, iar traficul prin ea extrem de aglomerat. Cine a făcut-o largă? De ce nu poate și aceasta să fie îngustă, și cât mai greu de găsit, dacă Dumnezeu are „gânduri de pace” cu noi? Cum se face că un Dumnezeu bun, milos și atotputernic a pus la picioarele omenirii așa porți disproporționate? Nu era corect să avem cel puțin porți la fel de largi? Cum acceptă Dumnezeu o asemenea provocare în conflictul cu Satana, ca poarta prin care copiii Săi alunecă spre iad să fie largă, iar cea prin care criticii lui Satana scapă spre viață să fie îngustă? Este o mare provocare, nu?

Poate ne mai gândim odată la sensul acestei imagini. Dacă este altcineva, sau altceva care a umblat la dimensiunea porților?

Un comandament central al mării controversate spune că Satana a făcut eforturi permanente de a „reprezenta greșit caracterul lui Dumnezeu, natura păcatului și adevăratele puncte în dispută din marea controversă” (GC 569). El a prezentat legea divină ca fiind o baricadă către lucrurile bune ale vieții, o poartă îngustă care jefuiește omenirea de privilegiile ei native la libertate, autodeterminare și emancipare. Omenirea a acceptat soluția și a pus-o la probă. Legea a fost declarată indezirabilă și a fost exilată. Poarta s-a lărgit grozav, și este mare agitație spre bulgărele de aur către care se sugrumă oamenii unul pe altul. Legea fiind caracterul lui Dumnezeu, doar prin asasinarea lui se putea lărgi poarta pe care se îmbulzesc cu toții. Dumnezeu Se așezase personal în mijlocul porții și bloca accesul spre moarte.

Priviți acest scenariu operând la potop. Dumnezeu a fost sfidat, batjocorit și umilit timp de o mie de ani, dar a stat neclintit în mijlocul porții largi, blocând accesul spre moarte. Încăpățânarea lor de a păși prin poarta

interzisă nu putea fi blocată la infinit. Civilizația lor nelegiuită punea pământul în pericol mortal, dar ei nu au dorit să înțeleagă acest lucru. A fost trimis Noe, și timp de 120 de ani el a chemat neamul omenesc la rațiune. A dorit Dumnezeu să-i omoare? Nicidecum. Altfel de ce i-ar mai fi avertizat? Invitația de a intra în corabie are un sens mai larg. Ei erau chemați să se întoarcă la instrucțiunile Fabricantului în întreținerea și folosirea planetei, iar aceasta se putea face cel mai bine prin recunoașterea legilor și principiilor așezate la temelia lumii, legea morală fiind piatra de boltă în această structură a creațiunii.

Dar ei nu au dorit să asculte. Dintr-o dată, poarta s-a lărgit înfricoșător, iar prin ea s-au prăvălit miliarde de oameni direct spre moarte. Moartea a doua. Cât de ușor și simplu era să fii salvat, și cât de greu era să fii pierdut, atâta timp cât Dumnezeu bloca cu trupul Său poarta cea largă. Dar insistând să-și exercite libertatea de alegere în fața unui dezastru iminent, ei s-au expus unei situații în care harul salvator devine inoperant. Iar atunci când harul salvator devine inoperant prin exercitarea libertății de alegere, poarta care duce la viață se îngustează cumplit, și doar puțini mai reușesc să o găsească.

Planul de mântuire este genial, iar poarta spre viață a fost croită atât de larg încât puteau pași spre viață toți păcătoșii simultan și fără înghesuială. Când înțelegi corect vestea bună, este ușor să fii mântuit și greu să fii pierdut. Dar maestrul-vrăjitor ne-a amețit din nou cu hipnoza lui și ne-a vândut o variantă modificată genetic a veștii bune, din care rezultă că este greu să fii mântuit și ușor să fii pierdut. Porțile au fost inversate. Lumea se bucură că barierele legii au fost înlăturate de pe autostrada morții iar păcătoșii pot circula pe ea fără limită de viteză.

În această stare de urgență, Dumnezeu a ales un popor care să arate lumii calea spre viață, și să strige tare că marea poartă spre viață este cât se poate de largă. Dar ei au eșuat lamentabil, căci sub administrația lor poarta spre viață abia se mai zărea în beznă. Aceasta era situația când a sosit Mesia. Un popor de câteva zeci de milioane arăta spre o cale și o poartă largă, dar spre moarte. Un singur om, Omul Isus Hristos, arăta spre adevărata cale și poartă. El era Calea și Poarta.

Este privilegiul nostru astăzi să refacem dimensiunea porților, ca generația noastră să aibă șansa reală de a aprecia corect și de a-și alege destinul în cunoștință de cauză. Este nevoie ca Hristos să fie prezentat "mai prominent," acesta fiind scopul soliei foarte prețioase trimise de Dumnezeu poporului Său prin frații Waggoner și Jones.

Este privilegiul nostru de a-i ajuta pe oameni să vadă că Dumnezeu nu este preocupat de a-i ține pe păcătoși departe de împărăția Sa frumoasă, ci de a-i aduce pe toți în ea.